

Temat: Wiara chrześcijańska i jej cechy

1. Rozpocznij od modlitwy do Ducha Świętego:

„Duchu Święty, który oświecasz serca i umysły...”

2. Przeczytaj następującą historię:

Iza pojechała na ferie razem ze swoimi rodzicami w góry na narty. Miała uczyć się jeździć. Tato zapisał ją na specjalne lekcje i po raz pierwszy wraz z grupką innych osób stanęła na nartach naprzeciwko stoku. Po kilku próbach „na sucho” prowadzący zajęcia zdecydował, że pora zacząć zjeżdżać z niewysokiej górki. Wszyscy ustawili się w kolejce i zjeżdżali jeden po drugim. Kiedy przyszła kolej na Izę, poczuła, że nie jest w stanie oderwać nóg od podłoża i odbić się mocno kijkami. Niska góra wydała jej się nagle strasznie stroma i wysoka. Była pewna, że przewróci się po pierwszym metrze.

– Nie ma się czego bać – uspokajał trener. – Nic ci się nie stanie, nawet jeśli się przewrócisz. Poza tym przećwiczyłaś odpowiednią postawę wiele razy. Wszyscy inni już zjechali.

Iza pokręciła głową zawstydzona. Czowała, że po prostu nie może tego zrobić. Odpięła buty i zmartwiona wróciła do rodziców, którzy szusowali na większym stoku obok.

– Czy wydarzyło się coś złego? – spytał zmartwiony ojciec, widząc smutną córkę.

– Nie mogę zjechać! – rozplakała się Iza. – Nie potrafię uwierzyć, że nic mi się nie stanie.

– Nie martw się. Kiedyś też miałem podobny problem, ale wtedy pomógł mi mój brat. Pójdę z tobą i pojeździmy razem. Poczujesz się bezpieczniej, mając kogoś bliskiego tuż obok.

Iza otarła łzy i ponownie przypięła narty. Ojciec chwycił ją mocno za rękę i podjechali do niewielkiego stoku.

– Spróbuj – powiedział łagodnie. – Będę tuż za tobą. Gdyby cokolwiek się działo, zaraz cię przytrzymam.

Iza przypomniała sobie, jak tato uczył ją pływać i jeździć na rowerze. I jak podrzucał ją wysoko do góry, kiedy była malutka, a potem z powrotem łapał w pewne ramiona. Tak, ojciec był kimś, komu z pewnością mogła zaufać. Wiedziała, że jeśli on uważa, że zjazd jest bezpieczny, i w dodatku będzie przy niej, na pewno nic złego jej się nie stanie. Uśmiechnęła się, pewnie odepchnęła i zjechała w dół. Wiara i ufność niosły ją jak na skrzydłach. Nawet nie zauważyła, gdy znalazła się bezpieczna i roześmiana na dole.

3. Wykonaj ćwiczenie 1 z kart pracy
4. Zapoznaj się z definicją wiary chrześcijańskiej z Katechizmu Kościoła Katolickiego

„Wiara jest najpierw osobowym przyłgnięciem człowieka do Boga; równocześnie i w sposób nierozdzielony jest ona dobrowolnym uznaniem całej prawdy, którą Bóg objawił” (KKK 150).

5. Przeczytaj poniższe wyjaśnienie

Wiara polega na miłości i zaufaniu do Pana Boga, który stworzył nas, abyśmy byli szczęśliwi na wieki. Wiara jest też przekonaniem, że to wszystko, co Pan Bóg objawił o sobie jest prawdą. Oprócz tego wiara ma też wymiar świadectwa, gdyż człowiek, który odkrył, że Bóg najczęściej pomaga ludziom w drodze do szczęścia – i Jest Szczęściem – chce innych wprowadzić na drogę wiary i zaufania względem Boga; chce dzielić się radością. Wiara nie tylko nas łączy z Bogiem, ale i z innymi ludźmi, zwłaszcza tymi, którzy wierzą.

Warto jednak odpowiedzieć na pytanie: dlaczego wiara w życiu człowieka jest tak ważna? Odpowiedzi na to pytanie poszukamy w Piśmie Świętym: Mk 16,16

„Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony, a kto nie uwierzy, będzie potępiony”.

6. Wykonaj ćwiczenia 2 i 3 z kart pracy
7. W kartach pracy zapisz następującą notatkę

Podstawową prawdą wiary chrześcijańskiej jest to, że Bóg stał się człowiekiem w Jezusie Chrystusie, który umarł i zmartwychwstał dla naszego zbawienia. Nie można być chrześcijaninem, nie wierząc w tę prawdę.

8. Pomódl się następującymi słowami:

Wierzę w Ciebie, Boże żywy

W Trójcy jedyny prawdziwy ...